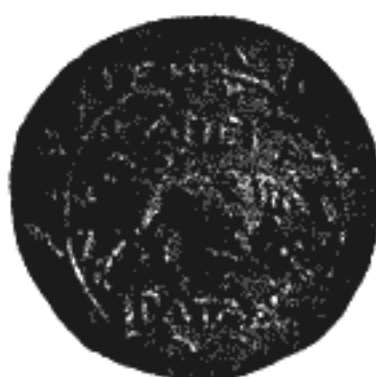


ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΠΡΟΨΙΑ, ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΞΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΒΛΑΧΟΥ



ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ, ΔΕ ΤΩΝ ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ
ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΒΙΖΟΥΚΙΔΟΥ
ΕΝ ΒΕΡΟΛΙΝΩ,

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΑΓΝΟΣΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ ΚΟΝΤΟΠΑΝΟΥ
ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

ΕΒΡΑΒΕΥΘΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ



ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΕΝ ΤΗ, ΙΕΡΑ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙ

ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ
1936

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

Ἁγίου Νικολάου, νὰ χρησιμεύσουν διὰ τὴν οἰκοδομὴν ταύτην καὶ ἐν τοσούτῳ νὰ καρπῶνται ὁ εἰρημένος Παναγιώτης καὶ τὰ παιδιά του μόνον τὸ διάφορον τῶν χιλίων αὐτῶν δουκ. καὶ πρέπει πάντοτε νὰ ἐνθυμῆται νὰ λέγη καλὰ λόγια καὶ νὰ παρακαλῆ τὸν Θεὸν διὰ τὴν ψυχὴν μου. Καὶ αὕτη εἶναι ἡ διαθήκη καὶ ἡ τελευταία θέλησις Ἑμοῦ τοῦ Ἐπιφανείου Ἡγουμένου ἢ ὅποια καὶ θὰ ὑπογραφῆ παρ' ἐμοῦ ἰδιοχείρως. Ἐγὼ ὁ Ἐπιφάνειος Ἡγούμενος ἐπιβεβαιῶ τὰ ἄνω». Οἱ μάρτυρες Μάρκος Ἀντωνίου Βρανζίνος καὶ Νικόλαος Ρίπας. Ἐγὼ ὁ Ἀνδρέας Μπροντζίνος, δημόσιος Ἐνετὸς Συμβολαιογράφος συνεπλήρωσα καὶ ἐπεκύρωσα. Τῇ 7ῃ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1648 ἐδημοσιεύθη ἐπὶ τοῦ Νεκροῦ.

di San Nicolò disfatta, che servino per la detta Fabbrica et in tanto habbi il medesimo Panagiotti e suoi figli a conseguirne il prò solamente di essi Duc. mille dovendo egli arricordarsi sempre di far dire del bene et pregar il Signor Iddio per l' anima mia. Et questo è il testamento et ultima mia volontà di me Epifanio Igumeno sopradetto che sarà di mia propria mano sottoscritto. Io Epifanio Igumeno afermo quanto sopra».—Praeterea ecc., Marcus Antonius Bronzinus et Nicolaus Ripas Testimonii. Ego Andreas Bronzinus p. N. Venetus complevi et roboravi. Die 7 mensis Aprilis 1648 publicatum fuit visu cadavere.

Ἰδιωτικὸν Ἀρχεῖον Γ. καὶ Ε. Ἡγουμένων.

Ἀναφορικῶς μὲ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐν Ἰωαννίνοις, περὶ ἧς ὁ Ἐπιφάνειος εἰς τὸ τέλος τῆς διαθήκης ὁμιλεῖ περὶ ἀνοικοδομήσεως, ἀνεύρομεν εἰς τὸ Ἰδιωτικὸν ἀρχεῖόν του τὸ κάτωθι λίαν ἐνδιαφέρον ἔγγραφο.

1

«1628 Ἰουλιου 6 Βενετια. Ομολογῶ εγῶ ο ευσταθιος ο σουγδουρης το πός ελαβα απο τον Sr Τζώρτζη καί Sr επηφανηο ηγουμενον ρηαλια 50 ηγουν πενηντα τα οπήα μου τα εδοσαν δηα να τα εξοδεψω εις

1) Εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῆς Ἑλλην. Κοινότητος Βενετίας φυλάσσονται ἀρκεταὶ ἐπιστολαὶ ἀνήκουσαι εἰς τὸ Ἰδιωτικὸν Ἀρχεῖον τοῦ Ἐπιφανείου Ἡγουμένου ἐξ ὧν παραθέτομέν τινας ἐνδιαφερούσας. Ἐνίας ἐκ τούτων ηὐτυχήσαμεν νὰ ἀνεύρωμεν ἐντὸς ἐνὸς παλαιοῦ Βιβλίου, ὅπερ ἠγοράσαμεν ἐκ τινος Παλαιοπωλείου ἐν Βενετίᾳ καὶ τὰς κρατοῦμεν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ μας.

την ἐκκλησια την κενουργια ὅπου ἐκάμαμε τοῦ ἀγίου Νηκολαου ἦγονν νά κάμωμε την περηοχη οπου εἶναι χρηαζόμενη τίς αυτις ἐκκλησιας καθως τογραψεν και ο κυρ Ευσταθιος ο Αλφαντζης και οποτε δεν ηθελαν το καμει τουτο καθως οι ἀνω μου εδοσαν ορδηνίαν να γενη η αυτη περιοχὴ ηγονν τα τίχη της εκκλησιας, υποσχομε να τους τα στραιψω οπησω να ταβαλουν οι ἀνω εις ητι ἄλλο εργον οπου ηθελε τους φανιστη χωρης καμιαν αντιλογίᾳ καί οὕτως ομολογῶ. Ευσταθηως ὁ σουγδουρης βεβεονω τα ἀνωθεν.

ἀκομη μουεδοσαν καὶ τρηα καληματα απο ατλαζη κρημιζι ζογραφησμενα κατα την ταξη τίς εκκλησιας να τα αφηροσω δηα ονοματων εις τίν αυτιν εκκλησια, ακομι μου εδοσαν καὶ ενα μαντι αρχηερατικο δηα το ὡπηο μου εδοσαν ορδηνηα να το δοσω να ειναι τίς μιτροπολεως δηα τους κατα κερων αρχηερχῆς δια μνημοσηνον παντοτεινον τον γονεων τους καθὸς ηθελαν γραψη τα ονοματα».

Ἐπισθεν τοῦ ἰδίου ἐγγράφου ὑπάρχουν αἱ κάτωθι ἰδιόγραφοι σημειώσεις τοῦ Ἐπιφανείου :

2

Εὐγενεστ. ὁ κυρ. ευσταθ. καλο καταβοδηον να δωσ. ο κς.

Δια κίνα τα σολδηα οπου τωεδωσα δηα τινεκλησία του ἀγίου νικολαου την παρακαλαμε τῶ οσον σου εδωσαμε ορδινιαν ηγονν να ξοδευτουν ναγενι η περηοχη της αυτης εκκλησίας δηατη καθως μας λεν αυτη ειναι πωλά χριαζουμενι καὶ καθως μας τω βεβεωνι ακωμι και ο κυρ ευσταθης ὁ αλφαντζης εις την γραφην του, ἀκωμι την παρακαλὸ να γενι καθως μὰς τω εταξε και η αυθα.σου εις δωξαν του ἀγίου. ακωμι και τα

1) Πολύτιμος ἢ πληροφορία αὐτὴ ὡς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγ. Νικολάου, ἥτις τῷ 1628 ἦτο ἤδη ἐκτισμένη καὶ δὲν τῆς ἔλειπεν εἰμὴ μόνον ἡ περιοχὴ. Περὶ τοῦ αὐτοῦ Ναοῦ ὁ Ἐπιφάνειος εἰς τὸ τέλος τῆς διαθήκης του, τῆς συνταχθείσης ὡς εἶδομεν τῇ 2 Νοεμβρίου 1647, ἀφήνει ἐντολὴν εἰς τοὺς κληρονόμους του ἵνα καταθέσουν Δουκ. 1000 «ἅτινα νὰ χρησιμοποιηθοῦν, ἐν ἣ περιπτώσει ἠθέλεν ἀνοικοδομηθῆ ἢ καταστραφείσῃ Ἐκκλησία τοῦ Ἁγ. Νικολάου». Ἡ κατεδάφισις συνεπῶς ἔλαβε χώραν μεταξὺ τοῦ 1628 καὶ 1647. Καὶ ὁ μὲν Ἀραβαντινὸς (Χρονογρ. Β΄. σελ. 222) γράφει : «τῷ 1647, ὁ προσφάτως ἀνεγερθεὶς ναὸς κατηδαφίσθη κατὰ διαταγὴν Ὀθωμανοῦ τινος Ἰωαννίτου». Ἄλλ' ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ «προσφάτου» προσκρούει εἰς τὴν ἀνωθετικὴν πληροφορίαν, ὅτι δηλ. τῷ 1628 εἶχεν ἤδη περατωθῆ ἡ ἀνοικοδόμησις καὶ εὐρίσκετο ἐν λειτουργίᾳ ὁ Ναὸς. Τὴν θετικωτέραν δὲ πληροφορίαν μὰς δίδει ὁ Ἅγιος Ἀθηναγόρας (Ἡπ. Χρον. Δ΄. σελ. 15) ἀντλήσας ταύτην ἐκ τινος σημειώσεως εἰς Μηναιὸν τοῦ Ἁγ. Νικολ. Κοπάνων, ὅτι δηλ. ὁ Ναὸς κατηδαφίσθη τῇ 19 Φεβρ. τοῦ 1630.

2) Δίαν δυσανάγνωστος ἢ γραφὴ αὐτὴ.

καληματα οποῦ σου εδωσα ἤγουν τουάζαις να τα αφησωσι εις την ανω εκκλησια του αγηου να υβρισκωντε παντωτηνά δια μνιμωσην τον γω- νέον μας.

Ακωμι και το μαντι¹ τῷ ἀρχηρατηκῷ οποῦ την εδωσα να τω αφηζωσι και αυτο εις την μητρόπωλ. μαι τουτον τον τροπον να υβρισκετε παντα εις την μιτρόπωλ. δια ωλους τους Αρχηρη οπου ηθελαν ελθ. τον κατα κερδόν χωρης να γενι κανένας νικωκιρης εις τω αυτώ ναειναι δια μνιμωσην. τον Γωνεον μας και δια τόρα ας το δουλευτι ο πανιερωτατος μας δεσπότης παρακαλοντας τον κν να τοῦ δωσι ηγια να τω χαρη πολουσ χρόνουσ παρακαλοντας την πανιεροτητου να μας θηματα εις τας αγιας του ευχας και να μνιμωνευση και τον Γωνεον μας εις τās αγιας του λη- τουργιας και εις αλα και η ευλογια της αρχηεροσηνης του ναειναι παντα μαιταιμας και προσκινουμαι κατα πωλι την πανιεροτητου παρακαλον- τας την αυθ. ασ. να του φηλήση τας αγιας του χιρας απωλογουμας».

3

«1587. ειουνοιου 15 εις Βενετια ομολογο εγο² ζοτος αρμοιριό- τισ³ ποσ εμοινα χρεωστοις του μισερ⁴ αλοιβοίζοι⁵ Κοτζινα αποκαθε λογαροιασμο οπου ελαβα απαυτον δοιά ονομα του γανμπρου μου κυρ δοιμοίτρη γγιόνμα⁶ δ. 4528,15 ιγουν δουκατα τεσεροις χοιλοιαδες και πεντακοσοια ηκοσοι οκτο και γροσα δεκαπεντε τα οποια σταμενα⁷ ηνε χρεωστοις να τα ευχαροιστοίσι ο ανοθε κυρ δοιμοιτροι γγοιονμας ος εδικο του χρεος οπου ηνε και οχοι δοικο μου και δοια πλεο σοιγουρτα⁸ τον ανοθι μισερ Αλοιθήζη του έπαραδοσα εις χοιρας του απο κατζά- δελα του ανοθε κυρ δοιμου γγιονμα μεταξοι πολοιτζα κολετα ν^ο 4 ιγουν τεσερα και τὰ εξοιασε ο άνοθι μισερ Αλοιβοιζοις και εβοικαν σπορκα⁹ 1340 λ.¹⁰ ιγουν χοιλοις τριακοσοις σαραντα να τα πουλοισι το καλοιτερο οπου να μπορεσι να λαβοι μερτικο απο το ανοθι χρεος

- 1) Μανδύας.
- 2) Ἡ γραφή λίαν δυσανάγνωστος ὁμοιάζει τήν τῶν βιβλίων τοῦ 16ου αἰῶνος.
- 3) Ἰωαννίτης.
- 4) =κυρίου.
- 5) =Λουδοβίκου.
- 6) Ἰωαννίτης.
- 7) Εἰς ἐμέ.
- 8) =ἀσφάλειαν.
- 9) =μικτὸν βάρος.
- 10) =λίτρες ἐνετικές.

τα σποια σταμενα τα ανοθι να ευχαριστοιθοῦν οι ανοθεν λεγοί: ἀπο τον κυρ δοιμοιτροιον γγιονμαν ιγουν εις το θελοιμα του ανοθι μισερ Αλοιβοιζη και ηγε αποθαστο απο καθε λογαριασμο οπου ελαβα εγο ο ανοθι ζωτος ος καθος μου ταδοιδεν ο μισερ Αλοιβοιζοις ο ανοθι και— ταστελνα και δοια ποιστεον αλοιθιας εκαμα το παρον γραμα με το ηδοιο μου χειρος εγο ζωτος αρμοιροιοτης κατενπροσθεν του κατοθεν γε- γραμενον μαρτοιρον.

μαρτοιρας κυρ νοικολαος Παναας α) και Ιω. γγοιονμας β) μαρτοιρας, εγο σταθι σοιμπουλος γ) μαρτοιρο προς ουτος γραφει και ηκαθολοικος εγο ο φώτος δ ηγούμενος δ) μαρτιρο προς ουτος γραφι και η καθοληκος εγω λωνταρης μουντανος μαρτιρο προς ουτος γραφει και ηκαθοληκως

4

1597. μίνα μαγιου 11 εις την Βενετηα

ομολογο εγο θεμελη κοσμα το προς ελαβα απο τόν κυρ γεωργι ηγου- μενο τόν λογαριασμόν μου απο τρια κολετα μετάξι οπουχε εις τα χερια του δια λογαριασμον μου και εξωφλιθικα τελιος απο καθε τιποτε και ουτος ομολογο.

Εγώ ζωτος Κουκαίσης * μαρτυρω τα ανωθ.

Εγω Ιωαννη μιλοσις μαρτιρο τα ανωθ.

Εγω μιχοςσ κουκεση ξ μαρτιρο τα ανωθ.

5 α)

1594. νοβριου πρότι εἰς τὰ Ἰώνινα *

+ ἔνονωμτι του κῦ και θῦ και σοτιρος ἡμῶν ΙC ΧC κατὰ τὴν σι- μερον ειμερι εσηνφώνησα ο ζωτος ο Γγειονουμας* και δ κυρ νικολος ζαχάριου και φοτος ο ειγουμενος* και βάλαμ εις τι μέσι ειγουν εις συν- τρόφια: ο ζωτος άσπρα 15000 ειγουν ασπ. δεκαπεντε χειλιαδες και ο кир νικολός άλες 15 ειγουν δεκαπεντε χειλειαδες και δ φώτος δ ειγουμε- νος ειποσκατε να ειπιени εις την Βενετία να δουλέβει την συντρόφια και νά στέλνι και περαιοτερα όσο γεια το μερδικο οπου βανομε και εμείς

α) δημοσιεύεται ἐν φωτοτυπία.

1) =είρημένοι (α, β, γ, δ, ε, ζ άπαντες Ἰωαννίται).

2) Ἰωάννινα.

3) Συγγενής τοῦ εὐεργέτου Μάνου.

4) Συγγενής τοῦ Ἐπιφανείου και ἀπό τὸ ὑπ' ἀρ. 3 ἔγγραφον μανθάνομεν ὅτι ἠδύρισκετο ἐν Βενετία ἡδη ἀπὸ τοῦ 1587.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

εἶγουν ἀπο ὅσα βάνομε ἔμεις ὁ καθὲ εἰς νὰ στελνὶ καὶ αὐτὸς τὴν παρτι¹ του ἄπο κὶ νὰ σιαζει μετε μᾶς, καὶ ἀπο τοῦ ἐκίθε νὰ στελνὶ ἐμπιστιανὰ² ὅσον εἰμπορεῖ, τοσο καὶ ἔμεις ἀποδό νὰ τοῦ στελνομε ἔμπιστιανὰ ὅσα εἰμπορέσομε καὶ ἂν παρομε καὶ πουθενὰ καὶ ἄσπ³ εἰντερεσαδα⁴ καὶ τὰ ἐντισομε νὰ θγενὶ τὸ ἤντερέσο ἄπο τὴ μεσι καὶ εἰτι ἐξαποστιλεὶ ὁ θε̄ εἰς καλὸ εἰς καλεῖτερο νὰ εἶνε εἷς τρία μερδικὰ εἶγουν νὰ μιραζομε εἰς τρία ἴσια τοσο ὡ ἕνας ὅσον καὶ τὰ ἀλα εἰς τρεῖς ὁμια με τοῦτο εἰποσκετε ὁ ἀνοθεν φωτος νασταθὶ εἰς τὴ Βενέτια χρόνους (6) εἶγουν ἐξεὶ νὰ δουλέβι τὴ σηντροφεία καὶ νὰ εχει καὶ τάξόδα του ἄπο τὴ μέσι δ. 100 εἶγουν ἕκατο δουκατὰ το χρόνο καὶ νὰ ἔχομε καὶ ἐμεῖς ἄπο τὴ μεσι ἕνα ἀλογο ὅπου νὰ δουλεβει στὴ μέσι καὶ ὄντανίμεστι ἔξο ἄπο το σπιτι εἰς δουλειά τῆς σηντροφείας εἰτι ἐξοδον εἰθελαμε καμὶ νὰ βγενὶ καὶ αὐτος ἀπὸ τὴ μεσι καὶ εἰτι ἐξεκαθαριστὶ καθαρὰ ἀπο καθὲ ἐξοδα προτι νὰ βγανομε τὸ κεφαλειο ὅπου βανομε εἰς τὴ μεσι ὁ καθὲ εἰς καὶ εἰτι μίνι νὰ μιραζομε εἰς τρία (3) μερδικὰ τοσο εἰσε καλὸ καὶ εἰσε καλεῖτερο, ἀκόμὶ εἰποσκετε ὁ ἀνοθε φωτος ἄπὸ εἰτι κερδος κάμὶ εἰς τὴ Βενέτηα καὶ εἰτε ἀποφατουρες καὶ εἰτε ἀπο ἄλο τιποτες νὰ τὰ βανὶ καὶ αὐτὰ εἰς τὴ μεσι καὶ νὰ μιν εμπορεὶ νὰ στελνὶ ἀλουνοῦ κανενοῦ κατζέβελου χόρειάτου δια λογαριασμοτου μονον εἰτι καμὶ νὰ ἦνε τῆς σηντροφείας καὶ νὰ εμπορεὶ νὰ σιγουραρι τόσο ἀπὸ βενέτηα εἰσε κορφοῦς ὅσὰν καὶ ἀπὸ κορφοῦς εἰς βενέτηα καὶ ἕκάμαμε τὴ σηνφονήα τουτην κατέμπροσθε τοῦ ΧC ὅτι νὰ μὴ γελασι ὁ ἕνας τὸν ἄλο μονον νὰ περβατούμε ὅλην τὴν ἀληθεια καὶ ὁμια τῆς παρουσις εἶγιναν καὶ ἄλες (2) διὰ νὰ ἔχι ὁ καθὲ εἰς τὴ μία του καὶ εἰπου θελειςεος μᾶς εγραψα ἔγω ὁ ζώτος ὁ Γγειονουμας καὶ στρέγο τὰ ἀνοθεν τὸ ὡπιο θέλει γραψὶ καὶ ὁ κὴρ νικολὸς καὶ ὁ φώτος κατοθεν με το εἰδιότους χερὶ πος εἶνε εὐχαριστιμενὶ. †έγο νηκολοσ οζαχαρηον στεργότα ἀνοθε γεγαμενα. †εγο φωτος ἰγουμενος στεργότανοθὶ γεγραμένα.

6

Κατὰ τὸ ἀχιγ'. τῆς ἐνσάρκου τοῦ κυρίου οἰκονομίας μαΐου 25 γέγραπται ἡ παροῦσα ὁμολογία ὑπ' ἐμοῦ Κωνσταντίνου τοῦ σοφία ὡς ἄρα παρὰ τοῦ χρησιμωτάτου καὶ φιλιτάτου μου ἐν Κυρίῳ κυρ. Γεωργίου τοῦ ἡγουμένου παρέλαβον νε'. ἡγουν πενήκοντα καὶ πέντε καλοῦ-

-
- 1) = τὸ μερίδιόν του.
 2) = ἐμπορεύματα ἐπὶ πιστώσει.
 3) Ἄσπρα.
 4) = Ἐπὶ τόκῳ.

μενα δουκάτα πρὸς τὰς ἀγκαίαις καὶ κατεπειγούσας χρείας τὰς ἐμὰς, ᾧ τινι ὀφείλων μυρίας χάριτας καὶ προσέτι ὑπισχνούμαι ἀποδώσειν καὶ χάριν ἔξειν διὰ τοι τοῦτο καὶ ἐπίτροπον αὐτὸν κατεστησάμην ὥστε δύναται ἀπολαβεῖν τὰ ἀπὸ Ἰσπανίας ἢ ἄλλοθεν ποθεν πεμφθησόμενά μοι χρήματα καὶ κατὰ τοῦτο τὰ τε ἑαυτοῦ ἀπολαβεῖν καὶ τὰ ἐπίλοιπα κατὰ τὸ αὐτῷ δοκοῦν ἄριστον ἔχειν ἐξουσίαν ὥσπερ καὶ ἐμὲ αὐτὸν χρήσασθαι αὐτοῖς, ὥστε εἰ δυνατόν ἔχειν τινὰ ὀφέλειαν ἠθροσάμην χάριν φημί τὰ εἰρημένα πενήκοντα καὶ πέντε τῶν δουκάτων ὀφείλειν με αὐτῷ ἕκ τε τῶν παρεληλυθότων καὶ τῶν νῦν δοθέντων μοι, ὄντων λιτρῶν ἕξ καὶ σολδίων τεσσάρων καθ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν. Ἔτι δὲ καὶ τὰς βίβλους μου καὶ ἄλλων κιβώτιον ἱματίων τινῶν αὐτῷ πρὸς διαφυλακὴν ἐνεχειρισάμην ὥστε ἀποδοῦναι ᾧ τινι αὐτὸς διατάξομαι πρὸς δὲ ἀσφάλειαν τῆς ἀληθείας γράφω τῇ ἐμῇ χειρὶ καὶ βεβαιῶ. 1613. 26 Μαΐου.

Ἔτι ἔλαβον παρ' αὐτοῦ καὶ ἄλλα χρυσία τὰ καλούμενα τζικίνια 2 ἤγουν δύο. Κωνσταντῖνος ὁ Σοφίας | πάντα ὁμοῦ τὰ τε ἄνω καὶ τὰ νῦν: δουκ. πενήκοντα καὶ ὀκτώ |

71

+ 1624 Ἀπριλλίου 2 εἰς τὴν Βενετίαν.—Διὰ τοῦ παρόντος γράμ-

1) Τὰ ὑπ' ἀρ. 7, 8, 9, καὶ 17 ἐγράφησαν παρὰ τοῦ Γεωργίου Ἑγουμένου. Καίτοι ἡ γραφή εἶναι ἀρχαϊκὴ, ἐν τούτοις εἶναι καλλιγραφικὴ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν τοῦ Ἐπιφανείου, ὅστις ἦτο κακογράφος. Καὶ κάμνει ἀναμφιβόλως σύγχισιν ὁ ἅγιος Ἀθηναγόρας (ἐνθ. ἀν. σελ. 8) ἐμφανίζων ὡς καλλιγράφον τὸν Ἐπιφάνειον ἀντὶ τοῦ Γεωργίου, ὅστις ἦτο καὶ ὀρθογράφος καὶ ἕκ τῶν λογίων τοῦ καιροῦ ἐκείνου καὶ συνεδέετο διὰ στενῆς φιλίας μὲ τὸν ἐπίσκοπον Κυθήρων Μάξιμον Μαργούνιον, περὶ οὗ ἰδοῦ τί γράφει ὁ Ἀθηνῶν Μαλέτιος (Ἐκκλ. Ἱστορ. Γ' σελ. 410): «Μάξιμος Μαργούνιος ὁ Κυθήρων Ἐπίσκοπος, ἀνὴρ εἰς ἄκρον παιδείας φθάσας καὶ διαβεβημένος ἐπ' ἀρετῇ, ἐξέδωκε παντοδαπὰ συγγράμματα καὶ πολλὰς ἐπιστολάς. Ἀπὸ τούτων Ἀνακρεοντεῖους στίχους α) ὅπου σώζονται τοῦ αὐτοῦ φαίνεται νὰ ἦτο εἰς ἕκ τῶν διασημοτέρων λυρικῶν τοῦ καιροῦ ἐκείνου. — Οὗτος ἐγεννήθη εἰς Κρήτην ἐνθα καὶ ἐτελεύτησεν εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν» Ὁ Μαργούνιος οὗτος ἀφιέρωσε τῷ 1602 τὸ ἔργον του «Brevis tractatus κλπ.» (πρὸβλ. Legrand, Bibl. Hell. 17 siècle I pp. 13) εἰς τὸν Γεώργιον Ἑγουμένον ὃν ἀποκαλεῖ «eruditum». Ὁ Γεώργιος Ἑγούμενος συνεδέετο ἐπίσης διὰ φιλίας μὲ τὸν λόγιον Λεονάρδον Γαλλόν, ὅστις εἰς τινὰ ἐπιστολὴν τὸν προσφωνεῖ ὡς «λογιώτατον» καὶ μὲ τὸν Ἑλληνα λόγιον Γεώργιον Κορέσιον γυμνασιάρχην κατὰ τὸ 1605 ἐν Βονωνίᾳ (πρὸβλ. Legrand ἐνθ' ἄνωτ. III pp. 157) καὶ lectorem τῆς Ἑλλην. γλώσσης κατὰ τὸ 1614 ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Πίζης.

α) πρόκειται περὶ ἑννέα ὕμνων εἰς ἀνακρεοντεῖους στίχους, περιλαμβανομένων εἰς τινὰ Συλλογὴν παλαιῶν λυρικῶν, τραγικῶν, κωμικῶν καὶ ἐπιγραμματοποιῶν (ἕκδ. 1614 ἐν Γενεύῃ ἑλληνιστὶ καὶ λατινιστὶ. Τόμος Β'. σελ. 753 εἰς 4ον. Βιβλιοθ. Κ. Δ. Μέρτζιου).

ματος δηλοποιεῖ ὁ κύρ σίμος τοῦ πρόκου ἀπὸ τὴν πογωνιανὴν πῶς χρεο-
στει τοῦ Γεώργι τοῦ ἡγουμένου δουκατα Βενέτικα πενηντα ἕξ καὶ γροσα
ἕξ ἡγουν $56\frac{1}{4}$ πρὸς λ. 6,4 τὸ καθέν, τὰ ὅποια εἶναι διὰ βελουδα παονάτσα
φίνα $11\frac{1}{2}$, ἡγουν β. ἕνδεκα καὶ μισο καὶ ἡ πληρωμὴ β. $11\frac{1}{4}$ ὅπου ἐπῆρεν
ὁ αὐτὸς κύρ Σίμος ἀπὸ τὸν μέσερ Ἀντώνιον Μπόν Ἀστόροι καὶ ἀδελ-
φόν του πρὸς Δ. ἡγουν πέντε τὸ β. καὶ ὑποσχέθι νὰ τὰ πληρώση τῶν
ἀνοθεν Ἀστόροι ὁ ἀνωθι γεωργιος διὰ ὄνομα τοῦ αὐτοῦ κύρ Σίμου ὁ
ὁποῖος κύρ Σίμος τάξει καὶ ὑπόσχεται νὰ στείλῃ τὸ γλυγορότερον εἰς
χεῖρας τοῦ ἀνωθι Γεώργι τὴν πληρωμὴν τῶν ἀνω χωρὶς καμίαν ἐναντιό-
τητα καὶ δίδει καὶ ἐξουσίαν τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου νὰ κάμῃ σιγουρτὰ εἰς
τὸ καράβι ὅπου ἤθελε φορτωθῆ ὁ αὐτὸς βελούτος, εἰς τὸ καλῆτερο ὅπου
νὰ μπορέσῃ καὶ διὰ πίστεως ἀληθείας ἔγινε τὸ παρὸν γράμμα εἰς τὸ
ὁποῖον θέλει ὑπογράψῃ ὁ αὐτὸς κύρ σίμος πῶς στέργει καὶ βεβαιώνει τὰ
ἀνωθι ἡγουν Δουκ. 56, 6. Εγὼ ὁ σίμος του πρόκου ὁ ἀνωθι στέργω
καὶ βεβεῶνω τα ἀνοθεν.

8

1626 ὀκτωβρίου 23 εἰς τὴν Βενετίαν.

Διὰ τοῦ παρόντος γράμματος γίνετ. φανερόν πῶς ὁ Γεώργιος ὁ
ἡγούμενος ἐπαράδοσεν ἐδῶ εἰς τὴν Βενετίαν τοῦ μ¹ νικόλα Βάραγκα,
ῥάτσα κολοράδα² φίνα β. $462\frac{1}{4}$ καὶ κριμιζὶ β. 31 καθὼς εἰς τὴν φατου-
ραν ὅπου δίδεται τοῦ αὐτοῦ μ. νικόλα φαίνονται τὰ ὅποια πολῶντας τα
εἰς κορφούσ Θεοῦ βοηθοῦντος τὸ ὅσον ἤθελε πιάσει νὰ τὰ ἐνδύσει εἰς
τόσο λάδι εἰς τὴν ἐσοδίαν τοῦ παρόντος χρόνου, ἢ εἰς ἄλλο ὅπου νὰ ἤθε-
λεν ἦσται διὰ καλῆτερο. ἀπὸ τὰ ὅποια ῥάτσα μπατάροντας³ πρὸς 2 τὰ 100
μένουν τὰ κολοράδα β.⁴ 453 καὶ τὰ κριμιζὶ β. $30\frac{1}{4}$, τὰ κολοράδα πρὸς γρ.⁵
44 τὸ β. καὶ τὸ κριμιζὶ πρὸς γρ. 50: ἀνεβαίνουν δλα ἀντάμα Δουκ.
893.12. Καὶ πλέον ἐπαράδοσεν ὁ αὐτὸς Γεώργιος τοῦ αὐτοῦ μρ. νικολοῦ
ρεαλια τριακόσια εἴκοσι, μὲ 20: ὅπου ἔχει δοσμένα ἀπὸ προλαθῶν, πρὸς
λ. 7. καὶ 4⁶ καὶ πρὸς ἕνα τὰ 100 καθὼς τρέχουν κατὰ τὸ παρὸν κάνουν

1) μ. ἢ μρ=μέσερ, ἐν τῇ Ἑνετικῇ διαλέκτῳ σημαίνει «κύριος».

2) =χρωματιστά.

3) ἀφαιροῦντες.

4) β=βράτσα ἢ μπράτσα ἦτοι μέτρον μήκους ἐν χρήσει καὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας,
ἴσον πρὸς μέτρα 0.68.

5) τὸ δουκάτον ἤξιζε 24 grossi,

6) τὸ ῥεάλι ἰσοδυναμεῖ τότε πρὸς λίτρες ἢ λίρες Ἑνετικὰς 7 καὶ σολδία 4, ἐνῶ
τὸ δουκάτον πρὸς 6 καὶ 4. Ἡ τιμὴ τοῦ ῥεαλίου ἐκυμαίνετο, δὲν ἦτο σταθερά.